

Redovisning av användningen av vissa hemliga tvångsmedel under år 2012

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens skrivelse 2013/14:60 Redovisning av användningen av vissa hemliga tvångsmedel under år 2012. Utskottet behandlar också en motion som har väckts med anledning av skrivelsen. Utskottet föreslår att skrivelsen läggs till handlingarna och avstyrker motionen.

I betänkandet finns tre reservationer (MP, V).

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Bakgrund	4
Ärendet och dess beredning	4
Skrivelsens huvudsakliga innehåll	5
Utskottets överväganden	6
Redovisning av användningen av vissa hemliga tvångsmedel under 2012	6
Reservationer	12
1. Den samlade effekten av användningen av hemliga tvångsmedel, punkt 2 (MP, V)	12
2. Skrivelsens omfattning, punkt 3 (MP, V)	12
3. Digitalt system för ärenden om hemliga tvångsmedel, punkt 4 (MP, V)	13
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	14
Skrivelsen	14
Följdmotionen	14

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Regeringens skrivelse

Riksdagen lägger skrivelse 2013/14:60 till handlingarna.

2. Den samlade effekten av användningen av hemliga tvångsmedel

Riksdagen avslår motion

2013/14:Ju6 av Maria Ferm och Jens Holm (MP, V) yrkande 1.

Reservation 1 (MP, V)

3. Skrivelsens omfattning

Riksdagen avslår motion

2013/14:Ju6 av Maria Ferm och Jens Holm (MP, V) yrkande 2.

Reservation 2 (MP, V)

4. Digitalt system för ärenden om hemliga tvångsmedel

Riksdagen avslår motion

2013/14:Ju6 av Maria Ferm och Jens Holm (MP, V) yrkande 3.

Reservation 3 (MP, V)

Stockholm den 18 mars 2014

På justitieutskottets vägnar

Morgan Johansson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Morgan Johansson (S), Johan Linander (C), Krister Hammarbergh (M), Ewa Thalén Finné (M), Kerstin Haglö (S), Christer Adelsbo (S), Jan R Andersson (M), Elin Lundgren (S), Anna Wallén (S), Arhe Hamednaca (S), Caroline Szyber (KD), Richard Jomshof (SD), Lena Olsson (V), Carl-Oskar Bohlin (M), Pia Hallström (M), Agneta Börjesson (MP) och Jan Ertsborn (FP).

Redogörelse för ärendet

Bakgrund

I enlighet med riksdagens önskemål redovisar regeringen varje år hur reglerna om hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation (tidigare hemlig teleavlyssning) i rättegångsbalken har tillämpats (bet. 1981/82:JuU54, rskr. 1981/82:298). I samband med att reglerna om hemlig teleavlyssning och hemlig teleövervakning ändrades den 1 september 1989 angavs i lagstiftningsärendet att regeringens redovisning till riksdagen av tillämpningen av bestämmelserna borde bibehållas och att en motsvarande redovisning av hemlig teleövervakning (numera hemlig övervakning av elektronisk kommunikation) borde lämnas (prop. 1988/89:124 s. 55). Likaså angavs i det lagstiftningsärende som låg till grund för lagen (1995:1506) om hemlig kameraövervakning – som gällde till utgången av 2008 – att en redovisning av tillämpningen av bestämmelserna i den lagen borde lämnas till riksdagen (prop. 1995/96:85 s. 37). När reglerna i lagen om hemlig kameraövervakning fr.o.m. den 1 januari 2009 permanentades och med oförändrat innehåll fördes över till 27 kap. rättegångsbalken, utgick riksdagen vid sin behandling av lagförslagen från att regeringen även i fortsättningen årligen till riksdagen skulle redovisa de brottsbekämpande myndigheternas användning av reglerna om hemlig kameraövervakning (bet. 2008/09:JuU3 s. 14).

I det lagstiftningsärende som låg till grund för lagen (2012:278) om inhämtning av uppgifter om elektronisk kommunikation i de brottsbekämpande myndigheternas underrättelseverksamhet uttalade regeringen att den årliga skrivelsen till riksdagen även borde innehålla en redovisning av inhämtningen av uppgifter om elektronisk kommunikation i underrättelseverksamhet, men att Säkerhetspolisens uppgifter inte borde redovisas (prop. 2011/12:55 s. 112–113). Under riksdagsbehandlingen såg utskottet positivt på detta (bet. 2011/12:JuU8 s. 33).

Ärendet och dess beredning

Regeringen lämnar i skrivelsen en redogörelse för användningen av hemliga tvångsmedel under 2012. Redogörelsen bygger på uppgifter som har lämnats till regeringen av Åklagarmyndigheten i samverkan med Ekobrottsmyndigheten, Rikspolisstyrelsen och Tullverket (Ju2013/4110/Å).

Med anledning av skrivelsen har en motion väckts. Förslagen i motionen finns i bilagan.

Skrivelsens huvudsakliga innehåll

I skrivelsen redogörs för tillämpningen under 2012 av bestämmelserna i rättegångsbalken om hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation, hemlig övervakning av elektronisk kommunikation och hemlig kameraövervakning vid förundersökningar i brottmål. Skrivelsen innehåller även en redogörelse för inhämtning av uppgifter om elektronisk kommunikation i de brottsbekämpande myndigheternas underrättelseverksamhet. Skrivelsen omfattar inte användningen av dessa tvångsmedel i Säkerhetspolisens verksamhet.

Utskottets överväganden

Redovisning av användningen av vissa hemliga tvångsmedel under 2012

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen lägger skrivelsen till handlingarna.

Riksdagen avslår motionsyrkanden om en utvärdering av användningen av hemliga tvångsmedel, om skrivelsens omfattning och om ett digitalt system för registrering av hemliga tvångsmedel.

Jämför reservationerna 1 (MP, V), 2 (MP, V) och 3 (MP, V).

Regeringens skrivelse

Regeringens redogörelse för 2012

Antalet redovisade tillstånd till hemliga tvångsmedel, antalet personer som har varit föremål för något tvångsmedel och antalet förundersökningar med hemliga tvångsmedel har ökat under 2012.

Under 2012 lämnades 7 643 tillstånd till hemliga tvångsmedel. Antalet tillstånd uppgick under 2011 till 5 524. Tillstånden under 2012 omfattade 2 254 brottsmisstänkta personer. Motsvarande siffra för 2011 var 2 040 personer. Hemliga tvångsmedel användes i 912 förundersökningar. Under 2011 var motsvarande siffra 782. Av de förundersökningar i vilka hemliga tvångsmedel användes avsåg 460 två eller flera misstänkta. Motsvarande siffra för 2011 var 387.

Den 1 juli 2012 trädde vissa nya regler om övervakning av elektronisk kommunikation i kraft. De brottsbekämpande myndigheterna har t.ex. fått möjlighet till övervakning av elektronisk kommunikation utan att det finns någon som är skäligen misstänkt. Det har vidare blivit möjligt att hämta in uppgifter om vilka mobiltelefoner som vid en viss tidpunkt fanns i ett visst område (s.k. basstationstömning). Vidare har polismyndigheterna och Tullverket sedan den 1 juli 2012 möjlighet att hämta in uppgifter som angår särskilda elektroniska meddelanden i underrättelseverksamhet, se lagen (2012:278) om inhämtning av uppgifter om elektronisk kommunikation i de brottsbekämpande myndigheternas underrättelseverksamhet.

De nya reglerna om övervakning av elektronisk kommunikation medför att det nu är svårt att redovisa nyttan med övervakningen i förhållande till en specifik person. Regeringen har därför ändrat myndigheternas uppdrag när det gäller redovisningen av hemlig övervakning av elektronisk kommunikation. Myndigheterna ska även i fortsättningen redovisa nyttan med

övervakningen. Numera ska dock den nytta som myndigheterna har haft vid användningen av tvångsmedlet redovisas genom anonymiserade exempel.

De angivna lagändringarna innebär också bl.a. att det som myndigheterna tidigare kunde hämta in utan att ansöka hos domstol numera kräver ett domstolsbeslut. Regeringen framhåller att detta naturligtvis medför att antalet tillstånd till hemlig övervakning av elektronisk kommunikation ökar. Detta måste beaktas vid en jämförelse mellan åren.

Liksom i fjol redovisar regeringen inga stapeldiagram över hur antalet tillstånd till hemlig teleavlyssning och hemlig teleövervakning har utvecklats över åren. Detta beror på att myndigheterna i sin redovisning definierar begreppet tillstånd på ett annat sätt än tidigare, vilket innebär att det i årets skrivelse endast finns ett relevant år att jämföra med.¹ Av samma skäl har regeringen inte heller redovisat några stapeldiagram om den genomsnittliga avlyssnings- och övervakningstiden per tillstånd till hemlig teleavlyssning och hemlig teleövervakning. För en redovisning av hur antalet tillstånd till hemlig teleavlyssning och hemlig teleövervakning och den genomsnittliga avlyssnings- och övervakningstiden har utvecklats under åren 2001–2010 hänvisar regeringen till skrivelse 2011/12:39 s. 10–14.

Regeringens slutsatser

Regeringens bedömning är att myndigheternas användning av hemliga tvångsmedel under 2012 har varit ett ändamålsenligt och nödvändigt instrument i brottsbekämpningen. Av myndigheternas redovisning framgår enligt regeringen att de hemliga tvångsmedlen fyller en mycket viktig funktion för det brottsutredande arbetet. Den visar också att de hemliga tvångsmedlen har inneburit en reell nytta.

Regeringen noterar att det i brottsutredningar ofta förekommer att flera telefonnummer avlyssnas eller övervakas med stöd av flera tillstånd som gäller en och samma person. Det förekommer att ett tillstånd i princip enbart leder fram till att ett nytt telefonnummer eller en ny annan teleadress behöver avlyssnas eller övervakas. Även på andra sätt samverkar resultaten av olika tillstånd och olika hemliga tvångsmedel med varandra, och det kan därför vara svårt att avgöra vilket tillstånd som har gett den slutliga nyttan. Mot denna bakgrund anser regeringen att det varken är ändamålsenligt eller lämpligt att med så stor exakthet som möjligt slå fast vilka resultat som ska nås vid användningen av hemliga tvångsmedel i enskilda brottsutredningar eller att i förväg bestämma att en viss procentandel av samtliga fall där hemliga tvångsmedel används ska leda till vissa förväntade resultat.

På samma sätt som i redovisningen för 2011 har myndigheterna redovisat några av de olika åtgärder som följt av tvångsmedelsanvändningen för att så objektivt som möjligt kunna bedöma nyttan av olika tvångsåtgärder.

¹ Tidigare kunde ett tillstånd avse flera teleadresser. Numera registreras varje teleadress som ett tillstånd (skr. 2012/13:47 s. 10).

Myndigheterna har bl.a. redovisat om de uppgifter som har hämtats in har lett till frihetsberövande av den avlyssnade, till ett annat tvångsmedel, till att någon annan har frihetsberövats i ärendet eller till att den misstänkte har avförts från förundersökningen.

Av redovisningen framgår att användningen av hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation har varit till nytta när det gäller 73 procent av de misstänkta. Motsvarande siffra för hemlig kameraövervakning var 62 procent. År 2011 uppgick den redovisade nyttan av den samlade tvångsmedelsanvändningen till 72 procent (siffran avser alltså en sammantagen uppgift om nyttan av hemlig teleavlyssning, hemlig teleövervakning och hemlig kameraövervakning).

Fördelningen av de olika formerna av nytta visar att hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation och hemlig kameraövervakning främst har haft betydelse genom att uppgifterna har använts som spaningshjälpmedel, att uppgifterna utgjort underlag för förhör under förundersökningen eller att uppgifterna har lett till att den misstänkte har kunnat frihetsberövas. Bland de lägst frekventa av alla redovisade nyttor är att uppgifterna har lett till att en misstänkt har avförts från utredningen. Trots detta är det ändå 67 personer som har kunnat avföras från utredningar på grund av uppgifter som har framkommit vid hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation och hemlig kameraövervakning.

I förra årets skrivelse beskrev regeringen de driftsproblem som uppstått i det digitala ärendehanteringssystemet för hemliga tvångsmedel, vilket har lett till att systemet inte längre används (skr. 2012/13:47 s. 9–10). Något nytt digitalt system har ännu inte kunnat driftsättas. Regeringen anför att det fortfarande är oklart när så kan ske, men bedömningen är fortfarande att ett digitalt system på området kan bidra till en högre effektivitet och kvalitet i myndigheternas redovisning av sin användning av hemliga tvångsmedel.

På regeringens uppdrag har de brottsbekämpande myndigheterna, tillsammans med Brottsförebyggande rådet, lämnat förslag på hur redovisningen av hemliga tvångsmedel kan utformas på ett mer ändamålsenligt sätt. De har också lämnat förslag på hur motsvarande redovisning av användningen av hemlig rumsavlyssning och hemliga tvångsmedel för preventiva ändamål skulle kunna utformas. Myndigheternas förslag lämnades i september 2013, och förslaget bereds för närvarande inom Regeringskansliet.

Regeringens tydliga ambition är att se till att skrivelsen till riksdagen håller hög kvalitet. Det är då av stor vikt att säkerställa att myndigheternas redovisning kan tjäna som underlag för detta och att den kan tas fram på ett strukturerat och effektivt sätt.

Motionen

I flerpartimotion 2013/14:Ju6 av Maria Ferm och Jens Holm (MP, V) yrkande 1 anförs att effekten av samtliga hemliga tvångsmedel bör utvärderas. I det sammanhanget bör det undersökas om de hemliga tvångsmedlen har varit effektiva i förhållande till uppsatta mål och syften samt i förhållande till det integritetsintrång som tvångsmedelsanvändningen inneburit. I yrkande 2 begär motionärerna att regeringens skrivelse även ska innehålla en redovisning av Säkerhetspolisens användning av hemliga tvångsmedel och åtgärder för att förhindra vissa allvarliga brott samt myndigheternas användning av hemlig rumsavlyssning. I yrkande 3 föreslås ett tillkännagivande om att regeringen bör ta fram ett enhetligt, sammanhållet och säkert digitalt system för registrering och uppföljning av användningen av hemliga tvångsmedel.

Bakgrund

Lagen om hemlig rumsavlyssning, 2007 års preventivlag och 2008 års utredningslag

Hemlig rumsavlyssning regleras i lagen (2007:978) om hemlig rumsavlyssning som trädde i kraft den 1 januari 2008 (prop. 2005/06:178, prop. 2006/07:133, bet. 2007/08:JuU3, rskr. 2007/08:11). Vid samma tillfälle infördes dels lagen (2007:979) om åtgärder för att förhindra vissa särskilt allvarliga brott (2007 års preventivlag), dels lagen (2008:854) om åtgärder för att utreda vissa samhällsfarliga brott (2008 års utredningslag). Alla dessa lagar har en begränsad giltighetstid och gäller till utgången av 2014.

I 2007 års preventivlag regleras möjligheten att använda hemliga tvångsmedel utan att det pågår en förundersökning. 2008 års utredningslag gäller vid förundersökningar av vissa allmänfarliga brott, brott mot rikets säkerhet och terroristbrott. Brotten är sådana som utreds av Säkerhetspolisen.

Utredningen om vissa hemliga tvångsmedel lämnade i juni 2012 betänkandet Hemliga tvångsmedel mot allvarliga brott (SOU 2012:44). Utredningen föreslår att bestämmelserna i de tre tidsbegränsade lagarna om hemliga tvångsmedel ska permanentas (med vissa ändringar). Betänkandet har remissbehandlats och bereds för närvarande inom Regeringskansliet.

Tidigare utskottsbehandling

Utskottet har vid upprepade tillfällen, bl.a. i samband med behandlingen av regeringens årliga skrivelse, uttryckt förståelse för önskemål om att även användningen av hemlig rumsavlyssning och preventiva tvångsåtgärder redovisas för riksdagen. Ett sådant uttalande gjorde utskottet senast i februari 2013 (bet. 2012/13:JuU16). Vid det tillfället noterade utskottet med tillfredsställelse att regeringen hade gett berörda myndigheter i uppdrag att lämna förslag på hur en sådan redovisning skulle kunna utformas. Utskottet ville inte föregripa myndigheternas redovisning av uppdraget och

avstyrkte det aktuella yrkandet. Som nämnts ovan lämnade myndigheterna i september 2013 ett förslag på hur redovisningen av hemliga tvångsmedel kan ske på ett mer ändamålsenligt sätt.

I samma betänkande behandlade och avstyrkte utskottet också ett motionsyrkande om att utvärdera effekten av samtliga hemliga tvångsmedel. I den delen konstaterade utskottet att Utredningen om vissa hemliga tvångsmedel haft som sitt huvudsakliga uppdrag att utvärdera hur de tre tidsbegränsade tvångsmedelslagarna har tillämpats. Regeringens beredning av utredningens förslag borde enligt utskottet inte föregripas.

I november 2013, i samband med beredningen av regeringens förslag att förlänga de tidsbegränsade tvångsmedelslagarnas giltighetstid, behandlade och avstyrkte utskottet på nytt ett motionsyrkande om en utökad redovisning av tvångsmedelsanvändningen (bet. 2013/14:JuU7). Utskottet konstaterade då att myndigheterna hade lämnat sina förslag till förbättringar av den årliga redovisningen och att beredningen av förslagen pågick inom Regeringskansliet. Enligt utskottet borde inte riksdagen föregripa detta arbete.

Utskottets ställningstagande

Av årets skrivelse framgår bl.a. att myndigheternas användning av hemliga tvångsmedel sammantaget ökade under 2012. Det måste dock understrykas att ökningen av antalet tillstånd delvis förklaras av att det sedan den 1 juli 2012 krävs ett tillstånd av domstol för att hämta in vissa uppgifter som tidigare inte krävde något domstolsbeslut. Detta måste beaktas när man jämför antalet tillstånd till hemlig övervakning av elektronisk kommunikation under 2012 med antalet tillstånd under 2011.

Vid avvägningen mellan enskildas rätt till skydd för sitt privat- och familjeliv och samhällets intresse av en effektiv brottsbekämpning är det betydelsefullt att med tillräckligt god precision kunna bedöma vilka resultat användningen av hemliga tvångsmedel har lett till i berörda brottsutredningar. Det är självfallet positivt att t.ex. hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation har varit till nytta i så stor andel som 73 procent av fallen. Samtidigt delar utskottet regeringens uppfattning att det varken är ändamålsenligt eller lämpligt att bestämma i förväg t.ex. att en viss procentandel av samtliga fall där hemliga tvångsmedel används ska leda till vissa förväntade resultat.

Som regeringen framhåller är det numera svårt att redovisa nyttan med hemlig övervakning av elektronisk kommunikation i förhållande till någon person, och nyttan redovisas därför i stället genom anonymiserade exempel. Detsamma gäller i fråga om de uppgifter som myndigheterna med stöd av den nya lagstiftningen hämtar in i underrättelseverksamheten. Utskottet har ingenting att anmärka mot detta, utan anser att redovisningen

i denna del är tillräcklig. Utskottet har inte heller några invändningar i övrigt om årets redovisning, utan föreslår att riksdagen lägger skrivelsen till handlingarna.

Som utskottet tidigare har konstaterat hade Utredningen om vissa hemliga tvångsmedel som sitt huvudsakliga uppdrag att utvärdera hur lagen om hemlig rumsavlyssning, 2007 års preventivlag och 2008 års utredningslag har tillämpats. Utredningens förslag bereds inom Regeringskansliet. Utskottet anser fortfarande att riksdagen inte bör föregripa denna beredning, och utskottet är alltså inte berett att ta något initiativ med anledning av motion 2013/14:Ju6 (MP, V) yrkande 1. Motionsyrkandet avstyrks därför.

Inom Regeringskansliet bereder man nu myndigheternas förslag om redovisningen av användningen av hemliga tvångsmedel. Utskottet noterar särskilt att myndigheterna har lämnat förslag om hur en redovisning av myndigheternas hemliga rumsavlyssning och användning av hemliga tvångsmedel för preventiva ändamål skulle kunna utformas. Utskottet ser positivt på regeringens arbete för att förbättra underlaget för skrivelsen och det är utskottets förhoppning att arbetet kommer att resultera i ett ännu bättre underlag i framtiden för riksdagens kommande årliga granskningar av myndigheternas användning av hemliga tvångsmedel. Utskottet finner inte skäl för riksdagen att göra något tillkännagivande med anledning av förslaget i motion 2013/14:Ju6 (MP, V) yrkande 2. Motionsyrkandet bör därmed avslås.

Som framgår ovan gör regeringen fortfarande bedömningen att ett digitalt system på området kan bidra till högre effektivitet och kvalitet i myndigheternas redovisning av sin användning av hemliga tvångsmedel. Utskottet utgår därför från att regeringen verkar för att ett nytt digitalt system ska kunna driftsättas så snart som möjligt. Utskottet är inte berett att föreslå någon åtgärd från riksdagens sida med anledning av önskemålet i motion 2013/14:Ju6 (MP, V) yrkande 3. Motionsyrkandet bör därför avslås.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. Den samlade effekten av användningen av hemliga tvångsmedel, punkt 2 (MP, V)

av Lena Olsson (V) och Agneta Börjesson (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2013/14:Ju6 av Maria Ferm och Jens Holm (MP, V) yrkande 1.

Ställningstagande

De brottsbekämpande myndigheterna har aldrig tidigare haft så stora möjligheter att övervaka människor i hemlighet som nu. Trots det ökar inte andelen personuppkärlade brott. Vi anser att den samlade effekten av samtliga hemliga tvångsmedel, dvs. inte bara de som omfattas av regeringens skrivelse, bör följas upp och utvärderas. Det måste undersökas om de hemliga tvångsmedlen har varit effektiva i förhållande till deras mål och syfte samt i förhållande till det integritetsintrång som tvångsmedlen har inneburit. Utvärderingen bör också innehålla en analys av om människor har fått en tryggare tillvaro i Sverige.

2. Skrivelsens omfattning, punkt 3 (MP, V)

av Lena Olsson (V) och Agneta Börjesson (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2013/14:Ju6 av Maria Ferm och Jens Holm (MP, V) yrkande 2.

Ställningstagande

Som vi tidigare framfört saknar regeringen skrivelse en redovisning av väsentliga delar av den mest integritetskränkande hemliga övervakningen. Varken den hemliga rumsavlyssningen eller Säkerhetspolisens användning av hemliga tvångsmedel omfattas av skrivelsen. Vidare saknas en redovisning av de preventiva tvångsåtgärderna för att förhindra vissa allvarliga brott.

Vi välkomnar det arbete som regeringen har initierat för att låta skrivelsen omfatta den hemliga rumsavlyssningen och myndigheternas användning av preventiva tvångsmedel. Vi vidhåller emellertid kravet på att även Säkerhetspolisens användning av hemliga tvångsmedel ska redovisas.

3. Digitalt system för ärenden om hemliga tvångsmedel, punkt 4 (MP, V)

av Lena Olsson (V) och Agneta Börjesson (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2013/14:Ju6 av Maria Ferm och Jens Holm (MP, V) yrkande 3.

Ställningstagande

Åklagarmyndigheten använde tidigare ett digitalt system för att registrera tillstånd till och användning av hemliga tvångsmedel. Systemet har kostat staten stora summor, men det används inte längre. I stället har myndigheten återgått till en manuell hantering av det hemliga tvångsmedelsdiariet. Vid sidan av Åklagarmyndigheten finns det dessutom flera andra myndigheter som hanterar hemliga tvångsmedel och som därför också behöver ha hemliga diaries.

Mot den angivna bakgrunden menar vi att regeringen bör ta fram ett enhetligt, sammanhållet och säkert digitalt system för registrering och uppföljning av användningen av hemliga tvångsmedel hos alla berörda myndigheter. Ett sådant system bör rimligen underlätta både tillsynsarbetet och myndigheternas arbete inför redovisningen till regeringen. Systemet skulle kunna tas fram inom ramen för det arbete med att utveckla rättsväsendets informationsförsörjning som leds av Justitiedepartementet.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Skrivelsen

Regeringens skrivelse 2013/14:60 Redovisning av användningen av vissa hemliga tvångsmedel under år 2012.

Följdmotionen

2013/14:Ju6 av Maria Ferm och Jens Holm (MP, V):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om avsaknad av kunskaper om effekter av övervakning i skrivelsen.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att omfattningen av skrivelsen bör utökas.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett digitalt system för ärenden om användning av hemliga tvångsmedel.